STAND DER MAAN.

5	Januarij	VOLLE MAAN.
12		LAATSTE KWARTIER.
20		NIEUWE MAAN.
28		EERSTE KWARTIER.

WATERGETIJDEN.

		Hoo. Water.	Laag Water.
9	WOENSDAG	's morg. 9-32	'sm'd. 3-32
10	DONDERDAG	10-23	4-23
11	VRIJDAG	11-14	5-14
12	ZATURDAG	12-05	6-05

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 9den JANUARIJ. N°. 3.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de Schutterij dezer Kolonie op het tegenwoordig tijdstip zoo veel mogelijk behoort te worden versterkt.

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord, met alteratie van alle de deswege bestaande verordeningen, hebben goedgevonden en verstaan, *provisioneel en tot dat deswege nader mogt worden beschikt*, te bepalen en vast te stellen, zoo als Wij zijn doende bij deze:

ARTIKEL 1.

Niemand zal eenige aanspraak hebben om van den persoonlijken dienst bij de Schutterij te worden bevrijd, dan alleen diegenen, die onder de navolgende cathegorien vallen; te weten:

1°. Die met ziekten of ligchaamsgebreken behebt zijn, zoodanig dat zij tot het doen van dienst wezenlijk en in de daad buiten staat zijn.

2°. Die persoonlijk in militairen dienst zijn, hetzij bij de Land- of Zeemagt.

3°. De leden van den Kolonialen Raad, den Gouvernements Secretaris daaronder begrepen, en de President, Leden, Griffier en Adjunct-Griffier bij het Geregtshof, voor zoo verre dezelve niet als Officieren mogten worden geplaatst, benevens de Koloniale Ontvanger en Betaalmeester.

4°. De eerste Kamerbewaarders, Deurwaarders of Boden bij genoemde Collegien.

5°. De *Leeraren* der onderscheidene Godsdienstige gezindheden: de leden der Kerkenraden of Kerkbesturen daaronder *niet* begrepen.

6°. De geadmitteerde en praktiserende Genees-, Heel- en Vroedkundigen.

7°. Degenen, die den rang van Officier bekleed hebben, voor zoo verre zij in dezelve niet in gelijken of hoogeren rang mogten worden geplaatst, bijaldien namelijk in de tegenwoordige omstandigheden door hen deze vrijstelling mogt worden gereclameerd.

8°. De Hoofd-Onderwijzer en de Stads-Schoolmeester.

9°. Degenen die tot den dienst der Brandspuiten behooren, zoo lang dezelve in werkelijken dienst zijn.

En wordt mitsdien aan de Commissie tot inlijving voor de Schutterij de bevoegdheid toegekend, om elk en een iegelijk, die onder de bovenstaande cathegorien niet is vallende in de Schutterij in te lijven.

ART. 2.

Van de contributie ten behoeve der Schutterij zullen alleen bevrijdt zijn, de navolgenden:

1°. De zoodanigen die volgens art. 7 van het Reglement voor de Schutterij, dd. 20 Maart 1824, niet admissibel zijn.

2°. De Leden van den Kolonialen Raad, voor zoo verre dezelve die functien *honorefiek* bekleeden, en zoo lang zij in functien zijn.

3°. De leden van huisgezinnen, in hetzelfde huis wonende, wanneer twee of meer personen uit zoodanig Huisgezin persoonlijken dienst doen; behuwd-zonen en dochters bij hunne ouders inwonende, zullen echter gerekend worden een afzonderlijk huisgezin uit te maken.

4°. Degenen die werkelijk in militairen of schutterlijken dienst zijn, of als militair zijn gepensioneerd of gegageerd.

5°. Die tot de brandspuiten behooren, gedurende hunnen dienstijd.

6°. Weduwen wier zoon of zonen bij de Schutterij werkelijken dienst doen.

7°. Degenen die uit eenige armenkas worden bedeeld of geallimenteerd.

ART. 3.

De in deze voorkomende bepalingen zullen in werking komen, op den dag, waarop deze Publicatie zal worden afgekondigd; zullende alzoo de bovenstaande provisionele verordeningen onverwijld worden toegepast, onverschillig of er reeds vroeger vrijstellingen mogten zijn verleend, al dan niet: en wordende te dien einde de commissie tot inlijving voor de Schutterij gemagtigd, om voor zoo veel, des noods, alsnog de vereischte oproepingen ter inlijving te doen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 5 Januarij 1833, het twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

TWEEDE OPROEPING.

Op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits dezen door den ondergeteekenden opgeroepen, alle Mannelijke Ingezetenen dezer Plaats, die hun *zeventiende* jaar zijn ingetreden edoch hun *vijftigste* niet hebben volbragt, en niet in de Schutterij dezer Plaats zijn ingelijfd, om het even in welke Wijk dezelve zijn woonachtig, en nog niet voor de Commissie tot Inlijving zijn verschenen, om zich op Vrijdag den 11den dezer maand, te vervoegen voor de Hoofdwacht der Schutterij, ten einde in dezelve te worden ingelijfd.

Elk en een iegelijk wien zulks mogt aangaan, wordt bij deze herinnerd, dat op welke grond men ook aanspraak op vrijstelling mogt maken, dit echter dengenen, welke ten dage dienende niet verschijnt, niet bevrijdt van de boete, bepaald bij art. 5 van het nog bestaande Reglement van Organisatie, Administratie en Discipline voor de Schutterij van *Paramaribo*; zullende naargaands de opgegevene redenen van vrijstelling worden onderworpen aan de beoordeeling der daartoe benoemde Commissie.

Paramaribo, den 5 *Januarij* 1833.

De Majoor Kommandant der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

EDICTALE CITATIE.

(285) Uit krachte van acte eerste default met admissie tot eene tweede daging, in dato 23 November 1832, verleend door den Hove van *Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, aan Mr. DAVID J. PRESBURG en NICOLAAS HERBERT, in qualiteit als Executeuren Testamentair en Redderaars van den Boedel en Nalatenschap, van wijlen CHARLES STUART, in leven inwoner dezer Kolonie, en aldaar op den 11den April 1832 overleden, impetranten van appointement van Edictale Citatie en Eischers.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het *Geregtshof der Kolonie Suriname*, voor de tweede maal bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende binnenlandsche Crediteuren mitsgaders elk en een iegelijk binnen 's Lands, welke beweren mogt eenige actie, regt of aanspraak ten lasten voorgemelden Boedel en Nalatenschap te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van welgemelden *Geregtshof*, welke gehouden zal worden op den 18den Januarij 1833, ten einde aldaar de impetranten qq. te zien dienen van acte eerste default en tweede daging bij Edicte *ad valvas curiæ*, en wijders met de impetranten qq. voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd als naar stijle, aan *Paramaribo*, den 7 Januarij 1833.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTENTIËN.

(276) Over *zes* Weken, dag en datum nader te bepalen, zal den ondergeteekende qq. door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Hoogestraat*, L. D. N°. 792, aankomende den Boedel nu wijlen J. F. STOLKERT; zullende de bewijzen van eigendom ter *visie* liggen bij voornoemde Vendumeester.

Paramaribo, 7 *Januarij* 1833.

ABM. S. VAN COERLAND qq.

(294) J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: de Musticemeid WILHELMINA, aankomende den WelEd. Heer H. BIJLAART, *nom. ux.* — Voorts 14 stuks melkgevende Koebeesten, Bolletrie Singels, enz., enz.

(274) Daar de ondergeteekende, uithoofde van familiebetrekkingen, voornemens was deze Kolonie te verlaten, doch alsnu door tijdsomstandigheden daarin is verhinderd; zoo brengt hij mits deze ter kennisse van het geëerd Publiek, dat hij zijn PRACTIJK zal blijven uitoefenen, except bij dezulken, welke aan hem sedert *onderscheidene jaren* nog verschuldigd zijn, alsmede die, welke de zieken van hunne Eigendommen of Administratien in A°. P°. bij NIET GEADMITTEERDE personen ter genezing hebben toebetrouwd; — zullende evenwel diegenen, welke in behoeftige omstandigheden verkeeren, ten alle tijde, vrij over zijn persoon kunnen beschikken.

Paramaribo, 8 *Januarij* 1833.

G. BERGMAN,

Chirurgijn.

(278) De ondergeteekenden berigten bij deze, dat hunne *Firma* is gedissolveerd.

Paramaribo, *den* 8 *Januarij* 1833.

De Wed. J. VERVUURT & ZOON.

SCHEEPSTIJDINGEN.

TE *BRAMSPUNT* AANGEKOMEN.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik Banien, Kapt. ROBERT EVANS, is den 14 December van Boston gezeild.

Den 6den, de Nd. Am. Schooner Saco, Kapt. JOHN WILSON, is den 20 November van Boston gezeild. Beide liggen *Quarantaine.*

MENGELINGEN.

DE VRIJHEIDSBOOMEN.

(*Vervolg en slot van* N°. 2.)

De Basoche, welker geschiedenis geenszins van trekken van een eigendommelijk patriottismus is ontbloot, kweekte uit haren laatsten meiboom niet den eersten vrijheidsboom: — een Priester is deszelfs Schepper, een Priester in één der minstbeduidende dorpen van Frankrijk gaf het teeken er toe.

Zoo verhaalt althans de onlangs overledene *Abt Grégoire* in zijn klein geschrift; »*over den vrijheidsboom*" hetwelk in het tweede jaar der republiek werd in het licht gegeven. Dit boek is uiterst zeldzaam geworden; *Bonaparte*, die den ijverenden republikein niet genegen was, moet alle exemplaren, welke hij daarvan kon magtig worden, hebben doen vernietigen, zoo dat de weinigen die aan den kruistogt ontkwamen, op publieke verkoopingen schier tegen goud worden opgewogen. Volgens *Gregoire* was het dus *Norbert Pressac*, pastoor van St. Gaudens bij Civray, in het departement Vienne, die het eerst op de gedachte kwam om den ouden aristocratischen meiboom ter eere der vrijheid te planten. In Mei 1790, op den dag dat de nieuwe municipale overheid werd ingehuldigd, deed hij eenen schoonen jongen eikenboom in het woud uitgraven en de bewoners, mans en vrouwen, planteden denzelven op de dorpsweide, alwaar de pastoor eene redevoering op de vrijheid en de revolutie hield; »In de schaduw van dezen boom", zeide hij, »zult gij u herinneren dat gij Franschen zijt, en in uwe grijsheid uwen kinderen vertellen van den eeuwig gedenkwaardigen tijd in welken gij hem plantedet." Hierop vermaande hij alle landlieden, die in processen waren verwikkeld hunne geschillen door scheidsregters te laten bijleggen; allen stemden daarin toe: scheidsregters beslechtteden het pleit, en gezang en vreugde besloten het feest. De dagbladen gewaagden van dit feest, en terstond werd het in meer dan honderd plaatsen nagebootst. Zoo werd de gedachte van één enkel mensch een nationaal gebruik, en eindelijk zelfs eene staatswet. Onder groote feestpligtigheden plantte *Lodewijk* XVI met eigene hand eenen vrijheidsboom in den tuin der Tuileriën; maar de arme boom had het later te bezuren, dat die hand hem had opgerigt. De conventie stond den jonge weezen der voor het vaderland gevallen burgers toe, denzelven te vernielen, en eenen anderen in zijne plaats te planten.

In de eerste jaren der revolutie moet de afstamming der vrijheidsboomen van de meiboomen algemeen zijn bekend geweest; want schier overal koos men de Meimaand tot deszelfs oprigting uit. Vooral in Mei van 1792 openbaarde zich des volks geestdrift voor deze boomen. Alle gemeenten wedijverden met elkander, om de schoonste boomen te planten. Juist destijds werd het land door eenen inval van vreemde troepen bedreigd, en bij deze zinnebeelden hunner verlossing uit de slavernij zwoeren de burgers, zoo als de soldaten bij hunne vaandels, den heiligen geboortegrond tot op den laatsten druppel bloeds te verdedigen. Het getal der destijds geplante vrijheidsboomen wordt op 60,000 aangegeven; want ook het kleinste marktvlek had zijnen vrijheidsboom; in de steden der zuidelijke departementen stond zelfs in iedere straat, ja schier voor elk huis een vrijheidsboom. Maar niet slechts in de steden en dorpen; ook aan de grenzen der republiek en op de hoogste punten van elk departement werden vrijheidsboomen geplant. Zoo kwamen de Franschen en de burgers van Geneve onderling overeen, eenen »*arbre de la fraternité*" op de grensscheiding der beiden landen te planten, en omstreeks den zelfden tijd vereenigden zich onderscheiden genootschappen om op den top van den Glandosse één der hoogste bergen van het departement der Drôme, eenen vrijheidsboom te planten.

Gregoire wijdt aan dit punt eene opzettelijke afdeeling van zijn boek, en geeft de voorkeur aan den eikenboom. »De hulde, welke onze vaderen hem bewezen," zegt hij, »zijn statige opgroei, zijn veelvuldig nut en zijne verspreiding over geheel Frankrijk geven hem regt op deze onderscheiding." Ook zijn hooge ouderdom voert hij ter onderschraging zijner meening aan; daar echter de eik zoo zeer langzaam groeit, werd hij op de meeste plaatsen niet tot nationalen boom gekozen. Veeleer werden naar de plaatselijke gelegenheden en andere omstandigheden, eiken-, olmen-, kastanje-, populier-, moerbezie-, pijn-, denne en andere boomen, zonder onderscheid, tot vrijheidsboomen genomen. Op zeer vele plaatsen gaf men aan den populier den voorrang, welken hij allezins verdiende uithoofde van zijnen snellen wasdom, en van zijne gestalte als groene obelisk, die hem bijzonder geschikt maakt tot versiering der straten en openbare pleinen. De vrijheidsboom der stad Rouaan was een populier, die, ten jare 1810, met de hoogste torens der stad wedijverde. Midden in de straat der voorstad St. Antoine te Parijs, staat nog in dit oogenblik, (ten ware dan dat de nieuwe of Julij-revolutie denzelven hebbe omgehouwen,) bij de meeste bewoners vergeten, als vrijheidsboom, een olm, die, daar hij geheel afgezonderd op zich zelven staat, een des te schilderachtiger gezigt oplevert. Dit voorbeeld bewijst dat niet alle vrijheidsboomen met den regeringsvorm onder welken zij geplant werden, verdwenen zijn; zoo staat er ook nog wel in den gevel eener dorpskerk, niet verre van Parijs, in nog leesbaar letterschrift: »*Temple de la Raison*."

TREK VAN GELUKKIGE TEGENWOORDIGHEID VAN GEEST.

De Heer LOQUIN, komende uit *Indiën*, ten einde in *Afrika* te vertoeven, werd, met zijne reisgezellen genomen, en in *Tunis* opgebragt. Deze geleerde verwierf verlof om den Dey te spreken, die hem, voor zich en zijne vrienden, de vrijheid toezeide, indien hij een *Georgisch* meisje van 17 jaren konde genezen, van hetwelk hij veel werks maakte, en dat aangetast was van eene ziekte, tegen welke de medicijnen zijner Geneesheeren niets vermogten. Den geleerden *Franschman* gelukte het, der schoone *Georgische* hare gezondheid te hergeven. Maar hare dankbaarheid stond hem duur! Zij had verlof gekregen, hem te zien na hare herstelling, onder voorwendsel dat dezelve niet volkomen was. Dan, op zekeren dag verraste de Dey zijne gunstelinge, daar zij haren redder blijken van hare erkentenis gaf, die, zonder misdadig te zijn, (hij was toen 61 jaren oud) eenen Dey van *Tunis* zoodanig konden schijnen. Woedend zeide hij tot den *Franschman*: »Binnen een uur zijt gij een »lijk!" terwijl hij tevens zijn' ponjaard trok, om het meisje te doorsteken. »Laat af!" riep hem LOQUIN met eene ontzagwekkende en majestueuze houding toe: »Ik weet, dat ik in *Afrika* ben gekomen »om te sterven; maar ook gij zult een uur »na mij sterven, en zoo gij haar treft, die »gij bedreigt, zult gij oogenblikkelijk »sterven, nadat gij haar hebt omgebragt!" De Dey verbleekte, vergenoegde zich met den Heer LOQUIN te doen opsluiten, en deed hem met zijne vrienden des anderen daags inschepen naar *Sicilië*. — Na zijne terugkomst, zich naar *Dyon*, zijne geboortestad, begevende, vertoefde hij, op het aanzoek eens vriends, te *Villefranche*, alwaar deze bekwame Natuurkundige thans in de armen van den Heer RAUCHALDAIS, zijn medgezel op alle zijne reizen, in den ouderdom van 67 jaren, zijne roemvolle loopbaan heeft geëindigd. Hij laat 150 handschriften na. Zijne laatste woorden waren deze: »o Oneindige schatten der »Natuur! ik moet u dan verlaten? Vaarwel!"

HAVANA-SIGAREN.

In de Havana behoort de Tabak tot de meest noodwendige dingen: immers zoude men aldaar liever gebrek hebben aan brood dan aan Tabak. Deze is het voornaamste produkt des eilands; en weleer was hetzelve aan een Monopolie onderworpen, gelijk aan dat in Spanje. Hierover nu beklaagden zich de inwoners hevig. De dagbladen en *Brochures* welke het licht zagen tijdens de vrijheid der drukpers op het eiland, waren de echo's van het morren des volks. — Ten laatste dan hebben de goede lieden op *Cuba* verlof bekomen, tegen betaling van dertig Piasters voor ieder *Tabaquero*, en zes Piasters voor elke duizend Sigaren, welke men uitvoert, zoo veel Tabak te telen, te verwerken, ja, zelfs te rooken als hun goed dunkt! Van dit verlof nu maken zij het beste gebruik van de wereld. Er wordt thans eene buitensporige hoeveelheid tabak verbruikt. Priesters, Munnikken, Nonnen, hupsche vrouwtjes, kleine jongens en meisjes, zwarten en blanken, alles rookt wat maar rookenskracht bezit. Men rookt bij den weg, in de kloosters, op bals- en danspartijen, en zelfs in de Salons. Menige aardige *petite maitresse* rookt zoo sterk als de beste Uhlaan, en vooral met meer bevalligheid. — Dan, wat is er waaraan eene vrouw geene bevalligheid kan bijzetten! Op de vaste kust is deze drift tot den Tabak nog veel sterker. Te *Merida* in *Yucatan* is het tooneel in den schouwburg niet overdekt, en al de aanschouwers rooken, en zoo ook in de meeste schouwburgen op de vaste kust. Meer dan vermoedelijk zou het als eene onwellevendheid worden opgenomen zoo iemand *niet* een Sigaar in den mond had. De zwarten die aan hunne minnaressen geen ander geschenk kunnen doen, bieden haar Sigaren aan. Bewijst een zwarte iemand, die zijn heer niet is, eenige kleine dienst, is een Sigaar zijne belooning. Geen negerin gaat bij den weg dan met een Sigaar in den mond, of achter het oor, ook wel in het haar. Tabakszucht brengt alle standen in aanraking met elkander, en het is daar niet *Egalité ou la mort*, maar *Egalité ou point de Tabac!* — Met een Sigaar in de hand, houdt men den eersten rooker den besten aan bij den weg: *Candela!* roept men, en al ware hij ook een Spaansche *Grande*, zoo neemt hij den Sigaar uit den mond om dien den roeper toe te reiken. Deze steekt den zijnen aan, en bewijst geen anderen dank dan een vlugtigen groet. — Laat een Dichter iemand een Idylle of Elegie lezen, en speelt de Tabak geen rol daarin, heeft hij van het Tabakrooken geen beelden ontleend, zoo is de uitspraak kort: Het deugt niets: het heeft niets waars noch natuurlijks.

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.